

Kedves Diákok!

Nehéz, embert próbáló időkön vagyunk túl, bár talán túlzottan optimistának tűnhetek ezzel a kijelentéssel. Ne feledjük azonban, hogy ami ebben a világban egyáltalán jó és szép, azt az optimisták teremtették, akik a legnehezebb időkről is hitték, hogy egyszer elmúlnak, és utána ugyanúgy dolgozni kell, teremteni lehet. Az utóbbi időben az is bebizonyosodhatott, hogy az emberi kultúrára a legnagyobb a fenyegetést nem is a járványok, kataklizmák és háborúk jelenthetik. Sokkal inkább a lusta, magával nem törődő feledés. Civilizációnkban még soha ennyi könyv nem jelent meg, mint most, soha ennyi nyelven, de ehhez mérten egyre kevesebben olvasnak hazánkban is, szépirodalmat még kevesebben. A statisztikák összeállítói már az sms-ek böngészését is olvasásnak minősítik, hogy jobbak legyenek az eredmények, hiába. Soha ennyi színvonalas zenei élmény nem vett körül minket, még a karantén dacára is, de az értő, a művészet iránt alázatos közönség, hallgatóság egyre ritkább. A képzőművészetben az „anything goes” (bármilyen lehet – bármit lehet) jelszava óta folyamatos válságban van a műalkotások jelentése, de soha ennyien még nem alkottak, sem ilyen széles skálán az emberiség művészetének történetében. Mindezek mellett hiszem azt, hogy az élet minden pontján és minden időben mégis fel lehet lelteni az értékteremtő művészeti alkotást, de amikor ebben az évben a pályázatra érkezett novellák zavarbaejtő bőségével szembe néztem, különösképpen érezhettem, hogy igazam van. Köszönöm a sok színvonalas művet és csak remélem, hogy néhányotok számára itt nem ér véget az alkotói tevékenység, büszke vagyok teljesítményetekre, méltán lehetek rá ti is büszkék. Az persze el kell, hogy gondolkoztasson mindnyájunkat, hogy miben rejlik az igazi műalkotás létrehozásának a titka. Biztos vagyok benne, hogy sokan sokat mondtak már nektek erről, és mivel az egész élet előttem áll, még több ötletet fogtok majd hallani örök igazságként. Én csupán a saját véleményemet tolmácsolhatom nektek, melyet lassan negyven év alatt formáltam meg magamnak: a valóban értékes műalkotás létrejöttéhez elsősorban a művészet iránti alázat szükséges. Ennek elérését, kivívását kívánom nektek, s ez akár követelmény is lehetne.

Szeged, 2021. 05. 07.

Dr. habil Kelemen Zoltán